

Ádventi vasárnap - Mt 1,18-24

1. Aki tele van Szentlélekkel, abban megtestesül az Isten

Már Gábor angyal közölte Máriával, hogy a Szentlélek erejéből fog fia születni.

A mai szövegben Szent Máté említi József számára, hogy jegyese a Szentlélektől lett áldott állapotba. E két tény alapján mondhatom, hogy aki tele van a Szentlélekkel, abban megtestesül az Isten.

Mária egész életében Istenre figyelő, Isten akaratát teljesíteni akaró ember volt. Tehát éppen e két dolog révén telítődhet az ember legjobban a Szentlélekkel. Mária a Szentlélekkel való nagyon szoros telítettség révén meg is fogamzott benne az Ige: Benne testet öltött az Isten.

De hát a Szentlélek mindenkit teljesen be akar tölteni és ily módon az Isten mindeniben testet akar öltetni.

Kérdezzük meg magunktól:

Mennyire vagyok telítve a Lélekkel? Milyen szoros a kapcsolatom Vele?

Engem meg tud-e termékenyíteni?

Az én életemben megtestesül-e az Isten?

2. A Jézust hordozónak szégyen is jut osztályrészül

Sokan azt gondolják, hogy Jézust elfogadni csak örömet jelentett Máriának. Már az eddigiekből is látszik, hogy Mária is ki volt téve a botránynak, szégyennek. Ezekkel együtt kellett igent mondania Jézusra, ezekkel együtt kellett vállalnia Őt. Kockáztatni kellett érte a jó hírt, becsületet, sőt még a hitvesi szerelmet is.

Azt gondolom, minden idők kereszténye csak így vállalhatja Jézust: ha kockáztat érte.

Máriához hasonlóan vállalnunk kell érte a lenézést és még sok minden mást. Csak így lehet igazán a miénk és így adhatjuk öt másoknak.

Kérdezzük meg magunktól:

Milyen szégyen ért már Jézusért?

A megszégyenítések ellenére is vállalom Őt?

Már annyira az enyém, hogy minden bántást elbírok érte?

Számolok-e azzal, hogy ha nem vállalom érte nehézségeket, akkor sose testesül meg bennem?

3. Jézus neve: Isten megment

Isten az önközpontúságunktól, a magunknak éleستől akar megmenteni. Ily módon ugyanis az evilág fiai élnek. Isten úgy akar megmenteni az evilág szellemétől, hogy fizikailag ugyan a világban hagy minket, életformánk szerint azonban kiválaszt minket onnan, hogy már az Ő életét, az odaadott életet éljük. Ez a másokra figyelő, ez a másoknak odaadott élet lesz az embereket összekapcsoló, ez lesz szeretetközösségeket formáló. Ennek nyomán jelenhet meg a Földön – akár emberiség mértékben is – az Isten élete.

Jézus az Istennek ezt a megmentését hozta közénk.

Kérdezzük meg magunktól:

Hagyom-e magam megmenteni Jézus által?

Ki tudott-e már fordítani a megmentő Isten az önközpontúságomból?

Illene-e már rám Jézusnak az utolsó vacsorán mondott szavai: „nem vagytok a világból valók, mert én kiválogattalak titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ.” /Jn 15,19/

Mitől kellene Jézusnak a legsürgősebben megszabadítania engem?

Imáimban könyörgök-e ezen megszabadításért és akaratomat ebbe az irányba feszítem-e?

4. Az igaz ember: Isten akaratát felismerő és megtevő

Máté igaz embernek nevezi Józsefet. Nehéz helyzetben volt Férfiúi önérzete és szerelme egyszerre forgott kockán. Már-már el akarta bocsátani Máriát. Amikor azonban felismerte Isten akaratát, megváltoztatta korábbi szándékát és Isten akaratát tette meg. Bármilyen nehéz is volt a helyzete, mégis engedelmeskedett az Istennek.

Isten csak úgy tudja végrehajtani eredeti tervét, ha vannak rá figyelő és vele azonosuló emberek, akik végrehajtják azt. Isten csak az Őrá figyelő és az Ő akaratát megtevő emberekkel tudja építeni az Ő Országát.

Amikor ma gyakran panaszkodunk, hogy milyen rossz a világ, ez azért van, mert nagyon kevés a József-típusú ember, kevés az Istennek engedelmeskedő keresztény. Sajnos az emberek másoknak engedelmeskednek, nem az Istennek. Olyan embereknek engedelmeskednek gondolkodás nélkül, akik az ellenkezőjét teszik annak, amit az Isten akar. Így nem az Isten akarata valósul meg, hanem annak ellentmondó, vagyis a sátáni terv. Hiába imádkozzuk a Miatyánkban, hogy „jöjjön el a Te Országod, legyen meg a Te akaratod”, ha közben nem az Ő akaratát tesszük.

Az igaz ember az a csatorna, amelyen keresztül bezuhog a világba az Isten akarata és forgatja azt a turbinát, amely a szeretet áramával látja el az Isten Országát a földön.

Kérdezzük meg magunkat:

Igaz ember vagyok-e?

Kutatom-e Isten akaratát? Ha fölismerem, megteszem-e rögtön?

Kinek engedelmeskedem gondolkodva és kinek gondolkodás nélkül?

Lehetek-e igaz ember, ha az Istenre nem figyelőknek engedelmeskedem?

Imádkozzunk:

Urunk Istenünk! Szeretnénk olyan telítettek lenni Szentlelkeddel, mint Mária! Szeretnénk annyira Rád figyelni és akaratodat megtenni, mint József, hogy Jézus jelenhessen meg az életünkön! Ámen!

[Mlecsenkov Angel, 2014]